

som den Strimmel Skov, der ligger langs med Kysten, for offentlig Færdsel i Fremtiden og, hvis man sælger til private, da ikke at sælge til Spekulation, men kun sælge i nogen Afstand fra Kysten saa meget, som skal bruges til en Byggegrund med passende Have, samt ved Salget at paalægge en Grundværdistigningsafgift.

De forskellige Skovarbejdere i Statens Skove har jo haft gode Indtægter i de senere Aar, for saa vidt de har haft Akkordarbejde. Der er lagt paa Akkorden, derimod er der ikke lagt tilstrækkelig meget paa Daglønnen. Der er endnu en saa ringe Fortjeneste ved daglønnen Skovhugst og lignende, at man med nogen Ret kan beklage sig. Efter at Tørvearbejdet er kommet til at spille en saa stor Rolle ude i Landet de sidste to Somre og Fortjenesten derved er blevet saa stor, som den som bekendt er, er der mange andre Arbejder, der vanskeligt kan betales saa højt. Men det forekommer mig, at det i hvert Fald ikke gælder Skovhugst, og hvad dertil hører. Man maatte nok kunne sætte Dagløningerne op i Niveau med den Fortjeneste, der kan have ved passende Akkordarbejde, og i hvert Fald sætte den op paa Højde med den Fortjeneste, der kan have ved andre tilsvarende Arbejder.

For et Par Aar siden rejstes en Sag her i Landet, nemlig om Oprettelse af et Arboret. Jeg ved, der blev nedsat et Udvalg til videre Fremme af denne Sag. Jeg vil gerne give den højtærede Landbrugsminister Lejlighed til at svare paa, hvorledes hele det Spørgsmaal ligger i Øjeblikket. Det er jo et Spørgsmaal af den største Interesse for alle Videnskabsmænd, Naturelskere og naturkyndige, ligesom et stort Antal af Mænd, knyttede til Forstvæsen, Gartneri og Landbrug, stiller Forventninger til denne Opgaves Løsning. Jeg ved, at man har overvejet at lægge Beslag paa en af Statskovene ved Hørsholm, som hedder Folehaven, og jeg tror ogsaa, det vilde være rigtigt nok, om man tog fat paa den Maade. Dernæst har man fra Udvalgets Side udtalt Ønske om at komme i Besiddelse af to store Damme, som ligger ved Hørsholm, stødende op til Hørsholm Slotspark. Jeg vil ogsaa finde det rimeligt, om disse to Damme gik med ind i Arboretet. Jeg haaber, Ministeren vil gøre Rede for, hvorledes Sagen ligger, og at den maa have hans Interesse.

Dernæst vil jeg gerne spørge Landbrugsministeren, om det ikke er muligt at genoptage Spørgsmaalet om Hørsholm Slotsparks Overgang til Hørsholm Kommune. Sagen var fremme i 1914—15, og

Landbrugsministeriet og den højtærede Minister personlig stillede sig velvilligt dertil. Jeg har Indtrykket af, at hele Regeringen var stemt for en saadan Løsning af Spørgsmaalet. Men som Følge af Krigen havde Militæret Brug for de Bygninger, der ligger paa denne Slotsparks Grund, og derfor blev Sagens Afgørelse udsat. Nu er det jo muligt, at Sagen kan rejses igen, og jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om man ikke, hvis Arboretet lægger Beslag paa de to Damme, der støder op til Slotsparken, kunde benytte Lejligheden til at lade den egentlige Slotspark overgaa til Kommunen. Hørsholm er jo en velhavende Kommune, og den har ogsaa saa megen Ambition, at den ønsker, at alt skal se godt ud derude. Den vil kunne iværksætte betydelige Arbejder, hvis den faar denne Slotspark. Slotsparken er nærmest en Gene for Staten — maaske ikke for den Skovrider, der sidder der, men ellers. Den udnyttes ikke i Øjeblikket, og den er heller ikke velholdt. Hvis derimod Kommunen faar den, og der gives Kommunen Lov til at anlægge og omlægge den som et virkelig velholdt Parkanlæg, opnaas der Fordel for begge Parter, forekommer det mig. Hvis Ministeren vil mene, at det er urigtigt, at Staten afhænder Grunde, kan jeg deri være enig med ham, for saa vidt det gælder Afhændelse til private, altsaa naar der kan være Tale om, at der kan være Spekulation knyttet dertil. Men i dette Tilfælde, hvor der er Tale om at afhænde Slotsparken til en Kommune, og saaledes, at man kan sikre sig, at den vil blive holdt særdeles godt under den nye Ejer, forekommer det mig, at der intet kan være til Hinder for at stille sig yderst velvillig til en Overførelse. Jeg mener, at der skal paalægges visse Forpligtelser, Servitutter, men det er Kommunen ogsaa villig til, og den vil gennemføre forskellige Arbejder, der kan afhjælpe Arbejdsløsheden netop i Øjeblikket, hvis Sagen kan føres igennem i dette Efteraar, hvad jeg haaber, der er Mulighed for.

Det forekommer mig, at der i disse Krigsaar er foregaaet en Forskydning i Anskuelse om vore økonomiske Erhvervs indbyrdes Stilling og deres Betydning for Samfundet. Det er ganske naturligt, at Brydninger finder Sted under Forhold som de nuværende. Det er ogsaa naturligt, at de Erhverv, som tilsyneladende har haft mindre Betydning før, søger at erhverve sig en betydeligere Indflydelse. Jeg vil benytte Lejligheden til at advare Regering og Rigsdag mod at gaa alt for vidt i Retning af at imødekomme andre Erhvervs